

[Tove Jørgensen.]

udleverede adresselister til politiet uden at være foreholdt, at dette kunne nægtes.

Hverken de sigtede eller deres sagfører har modtaget kopier af beretning om ransagning eller beslaglæggelse, forelagt en dommer og underskrevet af vidner i henhold til retsplejelovens §§ 760, stk. 6, og 746.

Der er blevet foretaget telefonaflytning, uden at det er blevet meddelt de sigtede, hvorvidt denne er ophørt.

Det er den foreliggende sag uvedkommende, hvorvidt der foreligger skyld eller ikke. Det afgørende er en klar tilkendegivelse fra ministeren af, at politiet ikke kan tillade sig at se bort fra gældende retsprincipper under henvisning til straffelovens § 114.

Tove Jørgensen (DKP):

Det, der er vigtigt i forbindelse med det stillede spørgsmål, er, at justitsministeren alvorligt indskærper politiet de forpligtelser, det skal overholde i henhold til retsplejelovens bestemmelser, også når straffelovens § 114 bringes i anvendelse. Endvidere er det vigtigt, at justitsministeren indskærper politiet at foreholde de sigtede deres rettigheder, når de bringes under anholdelse og sigtes.

I denne sag har det været tilfældet, at der er blevet beslaglagt materiale. Dette har ikke været forseglet, dvs. det har været muligt at fotokopiere 20 kasser materiale, bøger, adresselister o. lign. Der er ikke forlangt vidneunderskrift af de vidner, der overværede beslaglæggelsen, da denne blev nægtet af de sigtede, forstået på den måde, at de sigtede ikke havde givet tilladelse til ransagning.

Det har ikke været muligt at komme til kendskab – hverken for de sigtede eller deres sagfører – om beretninger, som skal forelægges for en dommer senest 24 timer efter ransagning og beslaglæggelse. Disse beretninger har man ikke kunnet få, man har heller ikke kunnet få beretning over telefonaflytning, som skulle være foretaget siden midt i januar måned og også være forelagt for en dommer.

De sigtede har ikke fået at vide, at de kan nægte at få taget foto og fingeraftryk. De har ikke fået at vide, at de kunne nægte at udlevere adresselister, og de har ikke fået at vide, at de kunne sætte egne mærker på forseglinger. Det må være vigtigt, at politiet også får indskærpet, at det er forpligtet til at meddele sigtede, at de

må anbringe egne mærker på beslaglagte genstande.

Vi mener, det er meget utrygt, hvis ikke det gøres helt tydeligt og klart både for politiet og for de sigtede, hvilke rettigheder de har.

Justitsministeren (Orla Møller):

Indledningsvis vil jeg gerne nævne, at jeg ikke kender enkelthederne i den sag, som har givet anledning til spørgsmålet, og slet ikke i den grad, som fru Tove Jørgensen tilsyneladende gjorde det.

Men jeg kan dog sige, at det over for mig er oplyst, at der i ét tilfælde er sket efterfølgende godkendelse af retten af en stedfunden ransagning, og at der i et andet tilfælde foreligger en underskrevet erklæring om tilladelse til politiet til at foretage ransagning. Hvorvidt der i forbindelse med de foretagne anholdelser og ransagninger eller senere måtte være begået fejl fra politiets side, kan jeg ikke udtale mig nærmere om, alene af den grund, at jeg som nævnt ikke har fornødent kendskab til sagen.

Jeg er imidlertid bekendt med, at der fra de berørte personers advokat er indgivet en klage til retten bl. a. om disse forhold, og også af den grund finder jeg det rigtigst ikke at udtale mig nærmere om den konkrete sag.

Generelt vil jeg fremhæve, at politiet efter den gældende retsplejelov naturligvis har pligt til at handle inden for den gældende lovgivning, den, som specielt i retsplejeloven fastsætter en række bestemmelser om kontrol med politiets arbejde. Jeg tænker her særlig på den løbende kontrol, der foretages af den overordnede anklagemyndighed, og lokalnævnenes kontrol, men ikke mindst på domstolenes kontrol med politiets arbejde. Ingen indgribende efterforskningsskridt som f. eks. længere varende anholdelse og fængsling kan ske uden domstolenes godkendelse.

Disse retssikkerhedsgarantier, som udelukkende har til formål at beskytte borgerne, gælder for alt politimæssigt efterforskningsarbejde, også det efterforskningsarbejde, som bliver iværksat med henblik på undersøgelse af forbrydelser mod statens sikkerhed og selvstændighed, så der er ikke spor grund hverken for fru Tove Jørgensen eller for andre til at befinde sig i en utryk situation. Retsmaskineriets masker sikrer, at eventuelle menneskelige fejl samles op.